

Koninklijke Luchtmacht

Uit & Thuis *front*

Uitgave van het Commando Luchtstrijdkrachten
Nummer 187

Inhoud

Voorwoord DETCO ATFME	2
ATFME- HOTO van DET 10 naar DET 11	4
ATFME- Wat een lastig pinnetje!	6
MINUSMA-SMO	8
FSE MIRAGE-Even voorstellen	10
POSTER	12
ATFME-Running, Running, Running	14
ATFME-Balancerend op één been	15
UNIFIL- Military Gender Advisor	16
ATFME- Gaan als de brandweer	18
Groet en Oproep	20
ATFME op social media	21

Colofon

Aan dit nummer werkte mee:

Kpl 1 Tim (detachementsfotograaf)
Aoo Danny (detachementsfotograaf)
Sgt 1 Dylan (fotograaf poster)
RDSM Sietse (redacteur)
TLT Jayme (eindredacteur)

Deze digitale uitgave van het Uit&Thuisfront magazine wordt samengesteld door Sectie Communicatie CLSK, samen met uitgezonden militairen en hun thuisfront. De redactie heeft het recht om artikelen te weigeren, te redigeren en/of in te korten.

De artikelen in dit magazine zijn volledig voor rekening van de auteurs. Overname van (delen van) artikelen en foto's uit dit blad is alleen toegestaan met toestemming van de redactie en met bronvermelding.

Voorwoord DETCO ATFME 11

Als u dit leest zijn we al weer over de helft van de missie. We hebben inmiddels vele F-16 vluchten gevlogen en het ISIS flink lastig gemaakt. Elke dag wordt er hard gewerkt om dat allemaal mogelijk te maken. Van vroeg in de morgen tot laat in de avond. En wanneer het nodig is ook midden in de nacht.

Heerlijk zijn de korte werklintjes. Zo gaat bijvoorbeeld het afstemmen, net buiten de eetzaal, over de uit te voeren werkzaamheden voor het wisselen van een motor erg vlot. De tijdsplanning voor het wisselen van een motor kan zomaar afgestemd worden op een bankje in de zon. Enkelen, die pas later vanuit hun specialisme aan moeten sluiten, staan dan nog ontspannen in de korte broek. Aan het eind van de dag is dit precieze klusje met betrokken-

heid van een veelvoud aan werkeenheden razendsnel uitgevoerd. In alle rust, als een Zwitsers uurwerk.

Bij inspanning hoort ontspanning. Zo is nog steeds de hardlooprouten naar de 'boom' erg populair (ook bekend onder de namen 'tree of life' of 'decision tree'). Bij veteranen die eerder op deze locatie zijn geweest een 'oh ja' moment, voor anderen wordt het eindelijk duidelijk waar men al die tijd in Nederland over sprak.

Ons leefgebied wordt beheerd door onze burgemeester, één van de redenen waarom we het erg goed voor elkaar hebben op ons Nederlandse kamp (Snow City). Ondertussen starten de F-16's alweer op voor hun zoveelste vlucht.

Elk detachementslid is een onmisbaar onderdeel om de missie tegen ISIS uit te voeren. Van keukenmedewerker tot wapen-assembleur en van genist tot vlieger. Het samenwerken van alle specialisten en het bij elkaar in de keuken kijken levert een bijzonder mooi team op.

Voor mij als detachementscommandant is het een eer om hier onderdeel van uit te mogen maken.

Luitenant-Kolonel Ralph
Detachementscommandant ATFME DET 11

HOTO: we gaan beginnen!

Met deze kreet start elke aflevering van De Wereld Draait Door, en ik moet er sterk aan denken als ik aankom op het Nederlandse deel van de Jordaanse vliegbasis.

Het Nederlandse kamp heet Snow City en om heel eerlijk te zijn klinkt die naam mij volslagen belachelijk in de oren. Belachelijk, omdat het hier tegen de 40 graden loopt en dus elke snow voor de sun zou smelten. Maar ook omdat ik weet dat de naam Snow City is gekozen omdat de bodem na aanleg van het kamp werd vol gelegd met krijtwitte kiezelstenen. Nu we enige jaren – en vele, vele zand- en stofstormen – verder zijn, is niets hier meer krijtwit. Het is eerder verworpen tot onze andere nationale kleur: oranje. Alles is hier oranje. Zelfs de wapperende rood wit blauwe vlag heeft een oranje waas over zich.

Hoe dan ook, Snow City, Orange City, we gaan beginnen! Het detachement dat staat te trappelen om terug naar huis te gaan ontvangt ons met open armen. Om de Hand over-Take (HOTO) over zo soepel mogelijk te laten verlopen klikt ieder individu van “mijn” detachement aan zijn of haar voorganger van het vertrekkende detachement. De arts loopt rond met de arts, de wapenassem-

bleur met de wapenassembleur en de Detco met de Detco. Eenieder krijgt haarfijn en helder uitgelegd hoe het hier allemaal dient te werken en de nieuwkomer mag alle vragen stellen die hij maar bedenken kan.

Maar na 24 uur is dit voorbij en gaan we beginnen. En kunnen we ook beginnen. Het vertrekkende detachement heeft het zeer goed voorbereid en ze gaan met een gerust gevoel naar huis. Want dat wil ik wel opmerken: al is het verlangen naar thuis nog zo groot, ze raffelen geenszins de HOTO af. Ze getroosten zich alle moeite om ons een vliegende start (leuk, met die F-16's!) te bezorgen. En aldus geschiedt. Binnen 48 uur na aankomst heeft “mijn” detachement de eerste F-16's in de lucht.

Det 10, wel thuis! Bedankt voor de hartelijke ontvangst en rust lekker uit. Det 11 is begonnen!

RDSM SIETSE

Wát een lastig pinnetje

Hoe leuk het is om als verslaggever voor de Uit&Thuis over de Jordaanse vliegbasis te mogen gaan, blijkt uit de heel verschillende gebeurtenissen waar je steeds weer - en onvermoed - bij uit komt. Zo dacht ik even koffie te gaan drinken bij de jongens van de GU (Gronduitrusting), maar werd ineens getuige van een groep van Motormonteurs die met de handen in het haar zaten.

Hoe dat zo kwam: Ik schoof inderdaad om een uur of 10 aan bij de GU, die de koffie bruin hadden. Hoewel eenieder op zijn telefoon zat te staren, ontstond er een gesprek over de bezinningsdiensten die op zaterdagochtenden worden gehouden. Ik vertelde dat ik met die diensten niet zozeer wil moraliseren en preken, maar veel meer stof-tot-nadenken hoop aan te reiken. Over op uitzending zijn bijvoorbeeld, of over het doel van onze bommengooi-missie, of het verschil in verbonden zijn met thuis en met je collega's, et cetera. Ik vond het een leuk gesprek en een goeie sfeer. Toen de koffie op was gingen de mensen van de tegenover gelegen Matcel net pauzeren, dus ik had al snel een volgende kop koffie te pakken. Hier ging het gesprek enerzijds over partnerkeuze en aansluitend ineens over wat verschillende uitzendingen met een mens

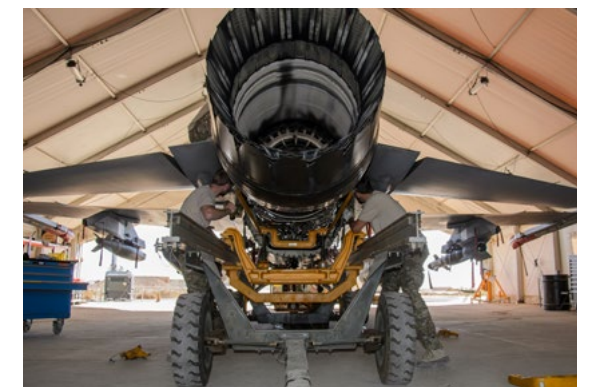
zoal kunnen doen. Heel gevarieerd, maar ik zei al dat ik dat juist zo leuk vind. Je weet nooit waar je bij uit komt en waar het over zal gaan. Maar altijd gaat het érgens over.

Na de GU en de Matcel zag ik de plaatwerker en de schilder. Toen de plaatwerker om advies werd gevraagd door de jongens van Motoren liep ik snel even met hem mee. In de hangar was ik nog niet geweest dus dit was mijn kans! Het bleek dat er een motorwissel plaatsvond bij een van de F-16's. Maar er zat nog 1 pinnetje vast en dat hield de hele wissel op. Niemand kon verder omdat het pinnetje weigerde los te gaan. Men was al bijna 2 uren bezig met dat ene pinnetje. Gek werden ze er van. Al honderden motorenwissels gedaan en dan nu dit. Dat ze de hulp van plaatwerker nota bene moesten invoeren om te kijken of hij dat

verrekte pinnetje kon losmaken. Liefst goedschiks, maar inmiddels was kwaadschiks ook een optie. Als toeschouwer is dit een heel mooi tafereel: iedereen bij de luchtmacht heeft zijn eigen specialisme, maar niemand is zo eigenwijs dat hij de hulp van een ander niet wil invoeren. Dus toen de plaatwerker aangaf wat hij zou kunnen doen om dat pinnetje los te krijgen, zag ik opluchting en hoop op de gezichten van de Motormannen. Nog even en die motor komt los! Hèhè, kunnen we eindelijk door. De procedurele handelingen leverden niets op, hier moest een andere benadering worden bedacht. En die wérd bedacht. De frisse blik bood frisse mogelijkheden. U snapt nu waarschijnlijk wel waarom ik met veel plezier verhalen verzamel voor de Uit&Thuis.

RDSM Sietse

Hallo thuisfront,

Mijn naam is Roland en ik ben de komende vier-en-halve maand de SMO in Mali. SMO staat voor Senior Medical Officer en de SMO is de functionaris die namens Nederland verantwoordelijk is voor het operationeel gezondheidszorgsysteem in het inzetgebied. Daarnaast geeft de SMO ook adviezen op het gebied van preventieve zorg en over hygiëne voor de Nederlandse militairen in Mali. Voordat ik wat dieper in ga op mijn werkzaamheden in Mali vertel ik eerst iets meer over de situatie hier.

Want Mali is een groot land waarin op dit moment verschillende missies plaatsvinden waar weer veel diverse nationaliteiten aan deelnemen. Dit maakt de medische situatie wat complexer dan bij de meeste andere missies. Nederland neemt momenteel deel aan twee missies. Het Nederlandse detachement in Gao bestaat uit ongeveer 250 mensen. Veruit het grootste deel hiervan is in Mali voor de VN-missie MINUSMA. Een kleinere groep neemt deel aan de EU-trainingsmissie in Bamako.

De VN-missie MINUSMA ondersteunt het vredesproces ten behoeve van de stabiliteit in Mali. Dat is van belang

voor de bevolking van Mali en voor de regionale stabiliteit in de Sahel. En daarmee ook van belang voor Nederland omdat wij gebaat zijn bij stabiliteit aan de zuidgrens van Europa, dus het voorkomen van (grensoverschrijdend) terrorisme, criminaliteit en irreguliere migratie. De kerntaak van ons Nederlandse detachement is het leveren van hoogwaardige inlichtingen zodat de VN haar troepen efficiënt en effectief in kan zetten. Dat verzamelen van informatie wordt op dit moment gedaan door de LRRPTG: de Long Range Reconnaissance Patrol Task-group. Zij gaan regelmatig voor meerdere dagen op patrouille in de wijde omgeving van Gao, dat in het Noordoostelijke deel van Mali ligt. Deze regio ligt in de Sahel, net ten zuiden van de Sahara. In de lange, droge zomertijd ziet het er hier uit als een woestijn, maar in de moesson-seizoen komt het na de eerste heftige plensbuien plots tot leven. Gedurende ongeveer 2 maanden verandert de woestijn dan snel van een woestijn in een groene savanne of steppe. Het is een dunbevolkt gebied en er leven vooral nomaden met geiten, enkele dromedariën en ezels. In het gebied ligt al van oudsher een handel- en smokkelroute naar het noorden. Voor veel groeperingen is het een belangrijk gebied. Mijn hoofdtaak als SMO is dus om te zorgen dat de

mensen hier, op het kamp of op patrouille, goede en bereikbare gezondheidszorg krijgen. Daarnaast ben ik verantwoordelijk voor de hygiëne en preventieve zorg. Denk bij dit laatste aan malaria of buikloop. De LRRPTG gaat met 1 of 2 pelotons het gebied in om informatie te verzamelen en daar wordt altijd een medisch team bij gepland. Stel dat een militair gewond raakt, dan moet daar op tijd een verpleegkundige en een arts bij zijn om de eerste hulp te verlenen. Ook moet er direct een helikopter beschikbaar zijn om een eventuele gewonde naar een ziekenhuis te brengen waar ze kunnen opereren, als dat nodig is.

Vanwege de vele verschillende nationaliteiten die actief zijn in dit land, zijn er ook veel verschillende medische faciliteiten waar wij gebruik van kunnen maken. Mali is een erg groot land en op verschillende plaatsen is een VN-, EUTM- of een Barkhane-hulpstaf of -ziekenhuis. Daarnaast zijn er nog de Malinese ziekenhuizen. Het is dan mijn taak om op de hoogte te zijn van het bestaan van al die faciliteiten en te weten of het voor ons bruikbaar is en of de noodzakelijke zorg daar ook gegeven kan worden. Bij een calamiteit moet er dan snel besloten

worden waar de beste zorg gegeven kan worden en hoe een patiënt daar naar toe vervoerd kan worden.

Als een militair bijvoorbeeld tijdens een patrouille een been breekt, dan wordt er direct een verpleegkundige bijgehaald en de arts komt ook zo snel mogelijk. Samen behandelen zij dan de patiënt en stabiliseren hem of haar. De groep roept een MEDEVAC-helikopter op om de patiënt op te halen en zo snel mogelijk naar een ziekenhuis te brengen. Dat kan bijvoorbeeld in het Franse ziekenhuis hier in Gao 24 per dag en 7 dagen in de week. Vervolgens wordt de gewonde verzorgd in de Nederlandse hulpstaf, de Role 1. Omdat iemand met een gebroken been een lange hersteltijd nodig heeft moet er dan daarna transport worden aangevraagd naar Nederland. Na enkele dagen wordt er speciaal voor de patiënt een vliegtuig naar Mali gevlogen om de patiënt op te halen. In Nederland wordt hij of zij dan behandeld in het Militair Hospitaal in Utrecht.

Tot zover mijn verhaal over Mali en mijn taken hier. Net voor de kerst kom ik weer naar Nederland en dan ben ik weer 'gewoon' de huisarts op vliegbasis Leeuwarden.

FSE-Mirage op Al Minhad AB

in de Verenigde Arabische Emiraten

Met het Forward Support Element (FSE) Mirage heeft het Ministerie van Defensie een strategische positie in het Midden-Oosten. Het 4-koppige detachement levert onder meer (logistieke) ondersteuning aan beveiligingsteams van het Korps Mariniers voor de antipiraterijmissie bij Somalië. De leden van het detachement stellen zich hieronder aan u voor.

Hoi, ik ben majoor Huib en ik ben de commandant van FSE-Mirage op Al Minhad AB in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE). Het detachement bestaat uit vier personen: een commandant, een plaatsvervangend commandant, een CIS-er en een GU-er. Met zijn vieren verblijven en werken we op Dutch Camp-1. De GU heeft een eigen werkplaats op Dutch Camp-3.

Onze opdracht is vrij eenvoudig: houd FSE-Mirage voor Nederland in stand. Daarnaast hebben we hier twee belangrijke taken: vliegtuig afhandeling en Vessel Protection Detachment ondersteunen. Als commandant vervul je meerdere rollen. Maar de belangrijkste rol is toch wel de rol van intermediair met Host Nation, de rol van samenwerken met coalitiepartners als Australië, Engeland, Italië en Nieuw-Zeeland en niet te vergeten de rol van vooruit geschoven post van de DEFAT.

Als team zijn we druk met instant houden van DC-1 en DC-3. Dit varieert van het (laten) uitvoeren van reparaties tot het onkruidvrij houden van de accommodatie. Doen we dat dan allemaal voor ons zelf? Nee, onze klanten zijn de gasten die regelmatig bij ons op bezoek zijn. Dit varieert van aircrews van een KDC-10 tot mensen die in- of uitroteren. Overigens kunnen dat ook honden zijn. Maar ook VDP-teams die kortstondig verblijven tot ze aan boord gaan

van een koopvaardijschip. Zelfs coalitiepartners maken graag gebruik van de (over)capaciteit die we hebben op DC-1. Omdat het 'gebruik' van DC-1 niet continu is en de werkzaamheden in de tussenliggende periodes ruimte bieden voor

ontspanning hebben we dus gelegenheid om de must do en must see van de VAE, en dan met name Dubai, te doen en te bekijken. Bijgevoegde foto's geven een indruk wat deze must do en must see zijn.

Voor de vlucht afhandeling zit de 'bulk' aan werkzaamheden normaal gesproken aan de spreekwoordelijke voorkant. Ik bedoel daarmee dat voordat een vliegtuig hier op Al Minhad Air Base mag landen het papierwerk geregeld moet zijn. Zoals een Diplo-klaring, aanmelden bij Base Ops en, indien nodig, details voor de lading. Daarnaast DC-1 voorbereiden voor de crew en eventuele pax (inclusief handbagage). Indien lading opgeslagen moet worden op Al Minhad AB dan komt daar nog het één en ander aan papierwerk en toestemmingen bij. Wanneer dan, als spreekwoordelijke 'kers' op de taart, bijkomt dat het vliegtuig mankementen heeft, dan is de uitdaging echt maximaal voor het detachement.

Ook voor VPD-afhandelen staat het regelen van papierwerk centraal. Het heeft nogal wat voeten in aarde voordat een VPD-team daadwerkelijk naar de haven kan worden gebracht met het benodigde materiaal.

Hallo lezers, eerst maar even voorstellen. Ik ben Rob, 42 Jaar, getrouwd en vader van een dochter van 14 en een zoon van 12. Met zijn vieren zijn we woonachtig in Sneek.

In het dagelijks leven ben ik werkzaam bij de Koninklijke Marine bij de Logistieke Dienst Goederen Beheer. In mijn laatste operationele plaatsing bij de KM was ik Chef Bevoorrading aan boord van de Zr.Ms. Johan de Witt, waar ik samen met mijn team van 4 alle bevoorrading regelde voor dit LPD (Landing Platform Dock). Dit Schip kan met ongeveer 600 mensen op pad en is dan volledig zelfvoorzienend met bijvoorbeeld een eigen ziekenhuis, inclusief operatiekamers. Maar natuurlijk ook met helikopters (NHgo of Cougar), vier landingsvaartuigen, vier FRISCs (snelle RIB's) en twee dekken die vol gezet kunnen worden met benodigde voertuigen.

De werkzaamheden voor mij hier als rechterhand van de detachementscommandant zijn divers en vaak adhoc. Naast het regelen van alle mogelijke services voor een inkomende 'kist', zoals het laten legen van de toilettank, brandstof laden, een parkeerplek en grondondersteuning, indien nodig van één van de coalitiepartners, horen allemaal bij de job. Maar ook het regelen van alle voorkomende benodigdheden en laten uitvoeren van werkzaamheden op het kamp, van reparaties tot vervanging, het laten schoonmaken en onderhouden van alle faciliteiten en alle ander denkbaar benodigde services, horen erbij. Daarnaast is het onderhouden van de contracten en de financiële afhandeling van bovenstaande ook een groot onderdeel van mijn werk hier.

Ik kan alleen maar zeggen dat het voor mij een leuke en welkome ervaring is om hier te zijn en te werken met deze mensen. De enige connectie met de Luchtmacht voor mij is dan ook de NHgo en Cougar die regelmatig met ons mee gingen.

Zoals ook bij de KM zit de KLu vol met 'vak jargon' en afkortingen, ook deze varianten zijn mij nieuw. Bijvoorbeeld een vliegtuig een 'kist' noemen en een grote ladder een 'Cherry-picker' is even wennen.

Maar des te leuker is het om hier in Minhad samen te werken met 3 luchtmachtcollega's, waarmee ik samen probeer het kamp in goede staat te houden en eventueel te vernieuwen. Maar ook inkomende vluchten te voorzien in alle behoeften en af en toe een Vessel Protection Detachment te huisvesten voor korte tijd. En samen met hen de voor hun benodigde middelen, die wij hier opgeslagen hebben liggen, naar de haven te krijgen aan boord van een commercieel schip voor bescherming tegen piraterij.

Hallo allemaal, ik zal mij even voorstellen. Ik ben Paul, de CIS-er van het stel. Sinds begin september ben ik werkzaam op Al Minhad Airbase.

Naast mijn taken van netwerkbeheer, transmissie, cryptobeheer en postbode heb ik ook de taak van campingbaas (HID). We hebben hier plaats om bijna 50 personen onder te brengen. Dat gebeurt regelmatig. Flight crews, mariniers of werkbezoekers... het komt allemaal langs hier.

Ik doe dit allemaal natuurlijk niet alleen. We hebben een fijn team dat goed samenwerkt en helpt elkaar waar nodig is. Het werk is afwisselend. De ene dag sta je vracht te lossen uit een KDC-10 en de andere dag ben je een VPD transport naar de haven aan het begeleiden.

Inmiddels zitten we bijna op de helft en is de tijd voorbij gevlogen. Als het in de tweede helft van de uitzending net zo gaat, dan komt het helemaal goed.

Tot begin volgend jaar!!

Nieuws Van Airbase Al Minhad in Dubai

Hallo allemaal! Even voorstellen: ik ben Eric en ik ben de GU-er (Ground Equipment) op Al Minhad Airbase in Dubai. Samen met mijn drie collega's runnen we de logistieke wereld op FSE-Mirage.

Wat wij hier doen? Mijn 'normale' werkzaamheden zijn het onderhouden van alle apparatuur die nodig is om een vliegtuig

vlieg-gereed te krijgen. Zodra een vliegtuig landt zorg ik dat de trap eraan tegen geplaatst wordt en dat de externe stroom aangesloten wordt. Het uitladen van cargo word verzorgd door de Engelse luchtmacht en het transport doen wij zelf. Tot nu toe hebben we een handjevol vluchten gehad en er zullen er nog meer volgen.

Ook de Australiërs doen soms een beroep op ons om uit te helpen. Zij hebben geen trap voor grote vliegtuigen en de Nederlanders wel. Het is superleuk om internationaal te mogen samenwerken.

Ook het kampement, Dutch Camp1 (DC1), onderhouden

wij samen. Je kunt jezelf zien als een soort 'campingbaas'. We hebben de ruimte om bijna 50 personen te ontvangen en te voorzien van een bed. Alle bijbehorende werkzaamheden doen wij samen. Denk daarbij aan beddengoed, airco, ontspanning, koffie, douche en natuurlijk voeding. Verder reparaties aan de slaapverblijven uitvoeren of laten uitvoeren en zorgen dat alles werkt ,net als in een all-inclusive resort.

Afgelopen week hebben we een werkbezoeker gehad die het onderhoud op onze voertuigen heeft uitgevoerd. Verder een paar vluchten van de KDC10, met een hond en begeleider en er waren een aantal mariniers en een Medic die hier een paar nachten hebben doorgebracht, om vervolgens door ons naar een schip te worden gebracht voor een Vessel Protection Detachment (VPD). Deze

jongens beschermen schepen tegen de piraterij op zee. De spullen die ze daar voor meenemen worden ook door ons verzorgd. Denk hierbij aan scherfvesten, helmen, wapens en munitie.

Iedere 2 weken voer ik een NEN-inspectie uit op Dutch Camp1 en 3. Dat houdt in dat ik de stroominstallatie (aardlek) test en heel belangrijk, de (drink)water-controle. Aangezien de temperaturen hier erg hoog zijn is het koude water hier tussen de 35 en 40 graden. Gevaar voor legionella ligt op de loer daarom moet het water regelmatig gecontroleerd worden. Het is leuk werk en erg divers. Iedere dag is er genoeg te doen, dus vervelen doen wij ons zeker niet.

Tot begin volgend jaar!

Running, Running, Running!

Hoewel er op deze vliegbasis honderden militairen van coalitiepartners gelegerd zijn, zie je qua hardlopers op de hoofdrijbaan voornamelijk Nederlands Defensiepersoneel gaan. Een enkele, wandelende, coalitie-militair kom je heel soms tegen, maar onze Nederlandse jongens en meisjes rennen hard. Andere coalitie-militairen zie je alleen voorbijgaan in hun dikke 4x4's, ook die rennen niet. Ik durf de conclusie te trekken dat hardlopen vooral een Nederlands ding is.

Waar zou dat aan liggen? Zelf denk ik dat het komt omdat onze sport-instructeur een beloning in het verschiet heeft liggen die vér vooruit ligt. En die beloning is niet meer dan een T-shirt! Hoe is het mogelijk?

Sommige nationaliteiten loven namelijk ook een T-shirt uit, nota bene al na één keer 5 kilometer rennen! Snel verdiend, instant reward. Klaar. Maar dit is dus voor ons Nederlanders niet goed genoeg. Wij rennen elke dag hele afstanden om uiteindelijk een T-shirt te ontvangen waar op staat dat je 100, 300 of 500 kilometers hebt gelopen gedurende de uitzending.

Wat zou dit zijn? Toch weer die Calvinistische inslag, dat je eerst moet

lijden om iets te verdienen? Of is het de bij velen ingebakken prestatiedrang? Is het misschien gewoon discipline en is het T-shirt een leuke kers op de taart? Soms zie je ze in groepjes lopen, dus gaat het dan om de gezamenlijkheid en de gezelligheid (ook altijd een typisch Nederlands ding, gezelligheid)?

Zegt u het maar. Feit is dat wij 'Ollanders' hier dagelijks in groten getale langs de hoofdrijbaan rennen. Keurig aan de linkerkant, zodat je aan de kant kunt springen als tegemoetkomend verkeer je te laat opmerkt. Safety first, dat hoeft je Luchtmachters niet uit te leggen. Het langskomende Nederlandse verkeer laat niet na om de lopers toe te juichen en aan te moedigen, zeker

als de lopers die ene flinke heuvel op moeten. En na het lopen vult iedereen al even gedisciplineerd het logboek in dat de sportinstructeur in The Gym (Sportzaal) heeft klaargelegd (en waar je meteen even kunt zien hoe de anderen in hun kilometers "zitten").

Ineens schiet me nóg een reden te binnen, dat ik daar niet eerder aan dacht: kilo's kwijtraken! Als er één motiverende factor is om dagelijks jezelf af te peigeren aan de linkerkant van de baan en helling-op te zwoegen, dan is het wel de "almost-instant"-reward van het verbranden van overvloedige lichaamsvormen. Kun je bij de sportinstructeur mooi een T-shirt bestellen dat 'n maatje kleiner is! Keep on running!
RDSM SIETSE

BALANCEREND op één been

Wat misschien niet algemeen bekend is - en misschien is het ook wel heel verrassend - is dat tegenwoordig Yoga een prominente plaats inneemt bij de Nederlandse krijgsmacht. Wat met de komst van de Hindoeïstische Geestelijke Verzorging in 2003 schoorvoetend van de grond kwam, is nu uitgegroeid tot een breed verbreid en hogelijk gewaardeerd verschijnsel bij diverse onderdelen van onze krijgsmacht: militairen die op een matje op de grond - onder leiding van een Yoga-coach – allerlei oefeningen en bewegingen maken op zoek naar innerlijke rust en balans.

Dat is op uitzending niet anders! Onze sportinstructeur behoort tot het Defensie Yoga Netwerk en is dus een gekwalificeerd Yoga coach. Onder zijn leiding is het op diverse momenten in de week mogelijk om op Snow City de "Happy baby"-houding aan te nemen, of om in de "Backwards dog"-positie te staan, terwijl hij op rustgevende toon uitlegt dat je in iedere houding je hele lijf dient na te gaan op zoek naar spanningen die er zitten. Zodra je je die spanning gewaar wordt geef je 'm aandacht en je voelt dat-ie verdwijnt.

It's like magic!

Van horen zeggen is altijd anders dan zelf meemaken, dus ik mocht aansluiten bij de Yoga-klas die sportinstructeur Marcel wekelijks

geeft aan de mensen van de wapenassemblage, de MOAT. Makkelijk zittende kleding aan, schoenen en sokken uit en licht hypnotiserende muziek op de achtergrond en dan wachten op wat komen gaat. Eerst volstreekte rust vinden. Laat alles wat je hoort en ziet en bedenkt rustig aan je voorbij gaan. Je hoeft er even niks mee. Wees je bewust van je ademhaling. Sta er bij stil hoe die via je neus een weg naar binnen vindt en weer naar buiten. Ga vervolgens plat op je buik liggen, richt je bovenlijf op als je inademt en ga weer liggen bij de uitademing. En ineens sta ik als een kat met holle rug op vingers en tenen! Onze Yoga coach draagt ons op om één hand en één voet op te tillen en ze naar elkaar toe te bewegen. Adem ondertussen

rustig door. Voel wat je spieren doen, voel waar de weerstand zit. Geef die aandacht en voel hoe die wegvloeit.

Verdraaid! Dit werkt! In eerste instantie voelt elke nieuwe houding ongemakkelijk. Wat bedoelt hij nou precies? Kan ik dit wel? Sjonge wat krijg ik het hier warm van! En dan ineens voel ik de rust m'n lichaam binnenstromen. Die verdwijnt weer even snel zodra ik een nieuwe positie moet gaan innemen, maar ook dan keert de rust weer terug. En dat een uur lang, heerlijk! Aan het eind klinkt een lied van Marco Borsato en het weet me zelfs te ontroeren. Even liggen en bijkomen van zo'n weldadige ervaring. Een niet zo fijne Yoga-ervaring van jaren terug verdamppt in het niets. Ik ben óm. Van de MOAT-mensen mag ik volgende week weer meedoen. Jippie!

RDSM Sietse

Military Gender Adviser- Libanon (UNIFIL)

De United Nations Truce Supervision Organization (UNTSO) observeert de afgesproken bestandslijnen tussen Libanon, Syrië en Israël. UNTSO opereert in hetzelfde gebied als UNDOF (United Nations Disengagement Observer Force). En in Zuid-Libanon in hetzelfde gebied als UNIFIL (United Nations International Force In Libanon). Nederland levert 12 militairen aan deze missie. Eén daarvan is majoor Cynthia.

In deze missie ben ik de militaire Gender Adviser van UNIFIL. Een geweldige ervaring. Ik kwam er al snel achter dat dit voor sommigen gelijk staat met het opkomen voor de rechten van de vrouw. Of, dat ik me vast bezighield met vrouwenzaken. Nee, beste lezer, dat wil ik allereerst even rechtzetten en toelichten. Gender heeft te maken met de invulling van rollen, verwachtingen, kansen en mogelijkheden die in een samenleving worden geboden. Dat verschilt namelijk voor een man en een vrouw, voor een jongen en een meisje. In deze context hoor je dan ook regelmatig over 'gender equality', gelijkheid voor mannen en vrouwen om dezelfde rechten, verantwoordelijkheden, kansen en mogelijkheden te krijgen, los van het feit of je als man of vrouw bent geboren. Het betekent niet dat man en vrouw hetzelfde zijn of moeten worden.

Maar ook 'gender balance' is een veelgehoord begrip in de omgeving waar ik nu in werk. Voor UNIFIL

betekent dit het aantal mannen en vrouwen die in deze missie werkzaam zijn. Op een totaal van zo'n 10.000 militairen, hebben we een kleine 5% militaire vrouwen. In de ogen van de UN is dit veel te weinig en daar moet iets aan gedaan worden.

Definitie van Gender

Om een stukje theoretische uitleg te geven: Gender verwijst naar de specifieke rollen, relaties, karaktereigenschappen, houdingen, gedragingen en waarden die een samenleving toeschrijft aan mannen en vrouwen. Als we spreken over 'gender' dan verwijzen we naar aangeleerde verschillen tussen mannen en vrouwen, terwijl 'sex' verwijst naar biologische verschillen tussen mannen en vrouwen. Genderrollen verschillen variëren sterk in culturen, maar ook door culturen heen en ze veranderen door de tijd. Gender verwijst dus niet simpel naar mannen of vrouwen, maar naar de relatie tussen hen.

In ieder land, in iedere cultuur is gender dus weer anders en de

veranderingen op het gebied van gender veranderen in de tijd. Soms gaat dat tergend langzaam en soms komt het in een stroomversnelling. Werken in UNIFIL betekent werken in een omgeving waarin je te maken hebt met 41 culturen. En dat je dus wel wat meemaakt op het gebied van gender, was gelukkig voor mij een cadeautje. Hoe anders doe je een korte tijd – zes maanden uitzending – zo'n lading aan ervaring op?

Om een voorbeeld te noemen. Ik zat in de auto met een Indiase collega. We reden naar de wasstraat om de auto daarna weer spik en span af te kunnen leveren bij Transport. Als ik voor de wasstraat sta met mijn auto en de aanwijzingen opvolg van de wasstraatmedewerker om iets naar links of rechts te sturen, is tegelijkertijd mijn medepassagier druk bezig mij dezelfde aanwijzingen, met enige ongeduld, ook door te geven. "Rustig!", zeg ik op een gegeven moment geïrriteerd. Nadat we zijn uitgestapt vraag ik of dit altijd zo gaat? Of dat, en nu moet ik echt zeggen hij,

dat altijd zo doet bij vrouwelijke bestuurders? Hij snapt waar ik vandaan kom en verontschuldigt zich met te zeggen dat zijn vrouw absoluut niet kan rijden en dat hij altijd blij is heelhuids thuis aan te komen.

Positieve perceptie en houding voor UNIFIL is belangrijk voor onze peacekeeping missie. De activiteiten die hierop gericht zijn, zijn per uitstek geschikt om te bekijken door de gender bril. Ik sprak met een Spaanse vrouwelijke militair. Ze vertelde me dat ze binnenkort taallessen gaat geven voor moslim vrouwen. Ze vroegen speciaal om een vrouwelijke docent. Kinderen krijgen voorlichting over de Blue Line waarbij ze een soort van toneelstukje krijgen over mevrouw en mijnheer Blue Barrel. Het is een succes.

Maar stereotypering en diep ingesleten genderrollen zijn er nog steeds. Een vrouw in een man-gedomineerde werkomgeving krijgt nog steeds vragen waarvan je je afvraagt of je die als man ook krijgt. Om maar

een paar te noemen: "Hoe oud ben je?", "Heb je kinderen?", "Ben je getrouwd?" Ook viel het me op dat militaire vrouwen in deze missie vrij snel met hun voornaam worden aangesproken. Of zoals ik onlangs meemaakte in een vergadering, als 'angels'. "Als iemand nog vragen heeft, dan kun je terecht bij mijn angels," en hij keek tevreden naar zijn Civiele Gender Adviser aan zijn linkerzijde en zijn Militaire Gender Adviser aan zijn rechterzijde. En wat nu als een van ons een man was geweest?

Kortom, veel constatering dat gender gerelateerd zijn. Ik zie dat omdat ik door mijn gender bril kijk en iedere dag gebruik ik om ook anderen dat te laten zien. En weet je, genoeg onderzoeken en ervaringen wijzen uit dat het integreren van een gender focus het effect van wat je wilt bereiken opvoert. Zo is het slim om na te gaan wat het voordeel is als vrouwen meelopen in patrouilles. Een gemixt team heeft het voordeel een vrouw makkelijker contact legt

met een Libanese vrouw dan een man.

Die spiegel voorhouden en die gender focus versterken, daar gebruik ik bijeenkomsten, workshops en trainingen voor die ik organiseer voor de militairen. Ik vertel dan ook altijd dat het aanlopen van een probleem tot een 200% oplossing leidt als we ook vrouwen betrekken in de zoektocht naar de oplossing, je krijgt dan tenslotte meerdere benaderingen. Ik adviseer mijn leiding over de manieren waarop we vrouwen kunnen betrekken. Een goed netwerk is dan wel van belang. Ik ben in mijn eerste maanden de troepen gaan bezoeken en had ook gelegenheid om even met de vrouwen van gedachte te wisselen. Ik ben nog steeds trots op die eerste keer dat we de vrouwen werkzaam hier op het hoofdkwartier van UNIFIL bij elkaar wisten te krijgen en elkaar te leren kennen. Tenslotte kan je meer bereiken als groep dan als eenling. Het was voor herhaling vatbaar en de datum is al weer gepland.

Gaan als de brandweer

Waar gevlogen wordt daar is de brandweer. Dus ook dit detachement heeft een aantal brandweerlieden mee. Ze komen overal vandaan, Gilze, Leeuwarden, Eindhoven, Volkel. Behoorlijk samengesteld dus, maar na enkele weken Snow City is daar niets meer van te merken. Ze werken in volledige harmonie en op elkaar afgestemd.

Telkens als een F-16 gaat opstijgen of gaat landen staan de brandweermannen met hun brandweervagen die "The Bull" heet aan het begin van de runway. En dat doen ze op elk moment dat het nodig is, meerdere keren per dag. Als de F-16 gaat starten, dan rijdt de brandweer mee vanaf de shelter tot aan dat ze het luchtruim kiezen en als ze terugkeren rijden ze weer mee tot aan de shelter. En dit is voor de je-weet-maar-nooit gevallen. Want dat kenmerkt een

brandweerman: waar een ander al gauw denkt "het zal wel goed gaan", blijft de brandweerman alert en rekening houden met wat er allemaal mis zou kunnen gaan. Brandweerlieden denken in eerder in risico's dan dat ze er op vertrouwen dat "het wel los zal lopen".

Maar goed, ik mocht plaatsnemen in de 27 ton(!) wegende "Bull" om mee te maken hoe deze beschermende taak wordt uitgevoerd. Natuurlijk had

ik verwacht dat het "gaan als de brandweer" zou zijn, want zo luidt de uitdrukking. Maar dat is juist niet hoe een brandweerman tewerk gaat. Die blijft rustig, zorgt voor overzicht, heeft alle mogelijk scenario's in z'n hoofd en is altijd weer blij dat geen van die scenario's realiteit wordt. Want wat kan er veel mis gaan. Je hoeft maar naar Aircrash Investigations te kijken om je van alle mogelijke rampen een voorstelling te maken.

Rustig rijden we achter de taxiënde F-16's aan naar de runway. Onderweg wordt nog gestopt om de allerlaatste safety-pins uit de vliegtuigen te halen en dan neemt de brandweerauto z'n plek in aan het begin van de runway. En dan is het wachten. We voeren ondertussen een gesprek over de gevaren van hydrazine (en waarom een F-16 dit goedje aan boord heeft), ik krijg handboeken te zien waarin per kleur een incident staat beschreven en hoe de brandweer dan dient te handelen. (Het doet me deugd dat elk incident primair gericht is op het redden van de piloot). En dan zie ik de eerste F-16 aan komen bulderen op de startbaan. Altijd weer indrukwekkend. Niet lang daarna de tweede. We blijven rustig wachten. Alles is goed gegaan, maar het wachten is op de toren. Die geeft de brandweer aan wanneer ze 'dismis-sed' zijn en terug mogen. Ondertussen zie ik de een na de andere F-16 de lucht ingaan en weer terugkomen. Touch & go's, wordt me verteld.

De Jordaanse luchtmacht is aan het oefenen. Zij hebben in het verleden F-16's overgenomen van Nederland en België.

Het zijn met name de kisten waar je met 2 in kunt zitten zie ik. Misschien

moet ik eens contact gaan leggen met onze Jordaanse collega's. Dit rondje mee met "The Bull" vind ik prachtig, maar ineens vraag ik me af hoe een rondje in een F-16 zou zijn...

RDSM Sietse

Oproep

Beste Luchtmachter,

Binnen de Koninklijke Luchtmacht is er steeds meer ruimte voor Thuisfrontzorg. We zijn een onderzoek gestart naar hoe we kinderen van onze Luchtmachters het beste kunnen ondersteunen op de basisschool, terwijl u op uitzending bent. Daarbij heb ik uw hulp nodig. Bent of kent u iemand die uitzending is geweest en heeft u/hij/zij kinderen die onder de 12 jaar zijn, dan zou ik graag met u in gesprek gaan! Kunt u mij verder helpen? Mail dan naar T.Plazier@mindef.nl.

Na een periode van onderzoek zal ik begin 2019 over dit onderwerp een adviesrapport schrijven, die vervolgens aan de afdeling Communicatie en Thuisfrontzaken van de Koninklijke Luchtmacht wordt aangeboden.

Twan Plazier
Luchtmacht Communicatie

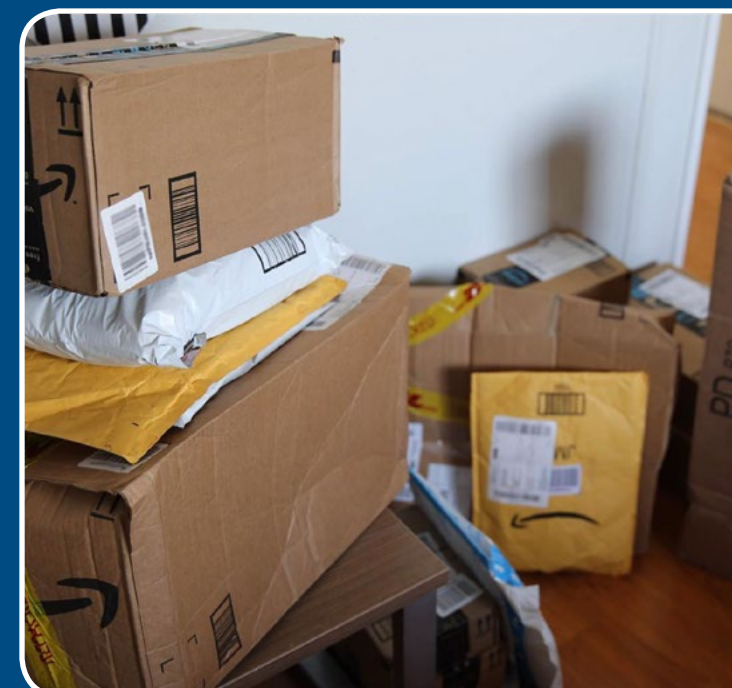
Kerstgroet

De tijd vliegt voorbij, we zijn weer terechtgekomen in het laatste gedeelte van het jaar: binnenkort is het weer kerst. In de volgende editie van Uit&Thuis kunt u als thuisfront een korte kerstgroet plaatsen in de Uit&Thuis voor uw man, vrouw, vriend(in) of zoon of dochter!

Hoe doet u dit? Maak in maximaal 2 regels uw kerstboodschap, vermeld het WID nummer (het nummer dat u ook op poststukken vermeld) en de missie waaraan uw militair deelneemt (bv. ATFME of MINUSMA) en stuur uw boodschap vóór maandag 10 december per email naar: uitthuisfront@gmail.com

ATFME op social media

koninklijkeluchtmacht

koninklijkeluchtmacht #wereldpostdag vandaag! Ook bij ons #atfme F-16 detachement in Jordanië. Het is nu nog minimaal, maar de postbezorging komt eraan! Hoe gaaf is dat; een ouderwetse brief, kaart of pakket krijgen van de mensen die je het meest dierbaar zijn. Daar gaat iedere militair van stralen!

koninklijkeluchtmacht

koninklijkeluchtmacht Deze Belgische badass bewaakt, samen met zijn maatjes, 24/7 onze F-16's, zodat wij ze in kunnen zetten in de strijd tegen terreurorganisatie ISIS. Fijne #dierendag Mike, Billy en Luna!! @belaircomp #eenteameentaak #samensterk #ATFME #cjtfoir

Koninklijke Luchtmacht

Gepubliceerd door OBI4wan [?] · 31 oktober om 12:21 ·

#ATFME In de strijd tegen terreurorganisatie ISIS ondersteunden Nederlandse F-16-vliegers grondtroepen tijdens 9 missies en zetten bij 4 missies wapens in. Vanuit Turkije droeg een AWACS-toestel bij aan de strijd en vanaf vliegbasis Leeuwarden ondersteunden analisten van 306 sqn de operaties. #CJTFOIR Lees meer over de Defensieoperaties in de week van 24 tot 31 oktober 2018: <https://www.defensie.nl/.../31/weekoverzicht-defensieoperaties>

9.390

Bereikte mensen

498

Betrokkenheidsacties

Bericht promoten

81

9 keer gedeeld

Koninklijke Luchtmacht

Gepubliceerd door OBI4wan [?] · 10 oktober om 14:00 ·

Nederlandse F-16's ondersteunden tijdens 9 missies grondtroepen in Syrië. Dit gebeurde in het kader van de strijd tegen terreurorganisatie ISIS. Tijdens 2 missies werden wapens ingezet. Een overzicht van Defensieoperaties in de week van 3 tot 10 oktober: <http://bit.ly/2QJw1eD>

8.063

Bereikte mensen

656

Betrokkenheidsacties

Bericht promoten

Koninklijke Luchtmacht

Gepubliceerd door OBI4wan [?] · 29 oktober om 14:17 ·

Gisteren ontvingen we in Jordanië de commandant van vliegbasis Volkel en z'n team en konden we trots laten zien wat we de afgelopen weken hebben gedaan in de strijd tegen ISIS: 36 missies gevlogen en bij 16 wapens ingezet! Nog steeds volop bezig dus. CVB Volkel, dank dat u er was! #ATFME #DET11

11.501

Bereikte mensen

1.254

Betrokkenheidsacties

Bericht promoten

155

2 opmerkingen 10 keer gedeeld

Koninklijke Luchtmacht

Gepubliceerd door OBI4wan [?] · 17 oktober om 12:29 ·

In de strijd tegen terreurorganisatie ISIS ondersteunden Nederlandse F-16's grondtroepen tijdens 9 missies. Bij 4 zijn wapens ingezet. Een AWACS-vliegtuig (airborne warning and control system) met aan boord Nederlandse bemanningsleden, helpt vanuit Turkije bij de strijd tegen ISIS. En analisten van 306 Squadron op Vliegbasis Leeuwarden onderzochten beelden uit het Midden-Oosten. Lees meer in het overzicht van Defensieoperaties in de week van 11 tot 17 oktober 2018: <https://www.defensie.nl/.../17/weekoverzicht-defensieoperaties> #ATFME #CJTFOIR

10.025

Bereikte mensen

1.211

Betrokkenheidsacties

Bericht promoten

Koninklijke Luchtmacht

Gepubliceerd door OBI4wan [?] · 19 oktober om 16:04 ·

Even bijtanken dit weekend? Dat doen onze F-16 vliegers in de strijd tegen terreurgroep ISIS meerdere keren per missie! Zodat ze het maximale resultaat kunnen halen uit iedere missie. Vanuit Jordanië, fijn weekend NL! #ATFME #CJTFOIR Courtesy of @927thARW

12.391

Bereikte mensen

1.666

Betrokkenheidsacties

Bericht promoten

koninklijkeluchtmacht

koninklijkeluchtmacht Ondertussen in het Midden Oosten.....hebben NL F-16's afgelopen week bij 4 missies wapens ingezet tegen terreurorganisatie ISIS. In totaal werden er 9 missies gevlogen #ATFME #CJTFOIR #RNLAf #inherentresolve #defeatdaesh

11.501

Bereikte mensen

1.254

Betrokkenheidsacties

Bericht promoten

koninkrijkeluchtmacht

koninkrijkeluchtmacht #ATFME NL F-16's ondersteunden deze week grondtroepen in de strijd tegen terreurgroep ISIS tijdens 9 missies en zetten bij 4 missies wapens in. Een E-3a AWACS en analisten van #306sqn ondersteunden ook operaties. #CJTFOIR Lees meer in het defensieweekoverzicht: <https://www.defensie.nl/actueel/nieuws/2018/10/31/weekoverzicht-defensieoperaties>

koninkrijkeluchtmacht

koninkrijkeluchtmacht #ATFME NL F-16's ondersteunden deze week in de strijd tegen terreurgroep ISIS grondtroepen tijdens 9 missies en zetten bij 6 missies wapens in tegen ISIS-strijders en voertuigen, in de provincie Deir al Zour. #cjtfoir #RNLAf #F16 #lightson lees meer in het defensieweekoverzicht: <https://www.defensie.nl/actueel/nieuws/2018/10/24/weekoverzicht-defensieoperaties>

koninkrijkeluchtmacht

koninkrijkeluchtmacht Even bijtanken dit weekend? Dat doen onze F-16 vliegers in de strijd tegen terreurgroep ISIS meerdere keren per missie! Zodat ze het maximale resultaat uit iedere missie kunnen halen. Vanuit Jordanië, fijn weekend al! #ATFME #CJTFOIR #F16 #KC135 #RNLAf courtesy of @927th_refueling_wing

Luchtmacht @Kon_Luchtmacht

NL F-16's ondersteunden deze week in de strijd tegen terreurgroep ISIS grondtroepen tijdens 9 missies. Bij 6 missies zetten zij wapens in tegen ISIS-strijders en voertuigen, in de provincie Deir al Zour. Lees meer over Defensieoperaties: [bit.ly/2EGMpex](https://www.defensie.nl/actueel/nieuws/2018/10/24/weekoverzicht-defensieoperaties) #ATFME #CJTFOIR

06:13 - 24 okt. 2018

23 retweets 57 vind-ik-leuks

Luchtmacht @Kon_Luchtmacht · 31 okt.

#ATFME NL F-16's ondersteunden in de strijd tegen terreurorganisatie ISIS grondtroepen tijdens 9 missies en zetten bij 4 missies wapens in. Een E-3a AWACS en analisten van 306 sqn ondersteunden ook de operaties #CJTFOIR Lees meer in het weekoverzicht: [defensie.nl/actueel/nieuws/...](https://www.defensie.nl/actueel/nieuws/2018/10/31/weekoverzicht-defensieoperaties)

3 21 50

Koninklijke Luchtmacht

Gepubliceerd door OBI4wan [?] · 24 oktober om 13:11 ·

#ATFME Deze week ondersteunden Nederlandse F-16's in de strijd tegen terreurorganisatie ISIS grondtroepen tijdens 9 missies. Bij 6 missies zijn wapens ingezet tegen ISIS-strijders en voertuigen. Dat gebeurde in de provincie Deir al Zour, in de omgeving van Abu Kamal. Een overzicht van Defensieoperaties in de week van 17 tot 24 oktober 2018: <https://www.defensie.nl/.../24/weekoverzicht-defensieoperaties> #CJTFOIR #OperationInherentResolve

10.515 Bereikte mensen 694 Betrokkenheidsacties Bericht promoten

Noot van de redactie

De teksten komen in beginsel uit de uitzendgebieden en worden zoveel mogelijk in originele vorm geplaatst, tenzij de redactie, bijvoorbeeld uit veiligheidsoverwegingen, anders besluit. De in de Uit&Thuis front opgenomen artikelen weerspiegelen niet per definitie de visie van de luchtmachtleiding. Aan de inhoud kunnen geen rechten worden ontleend. Overname van artikelen is slechts toegestaan met toestemming van de redactie en bronvermelding. Overigens worden artikelen en foto's van het thuisfront ook zeer op prijs gesteld.

Contactadressen:

SITCEN:

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is het Situatiecentrum Koninklijke Landmacht (SITCEN). Het SITCEN is 24 uur per dag bereikbaar vanuit Nederland, Duitsland of België: 00800-23262692 (niet gratis met GSM). Vanuit alle overige landen is het SITCEN bereikbaar op het volgende nummer: +31-30-2236000 (niet gratis).

OPCEN Klu (alleen voor ATF ME/FSE Mirage):

Het eerste aanspreekpunt voor de uitgezonden militair en zijn/haar relaties van ATF ME en FSE Mirage met problemen of vragen in de thuissituatie of in het buitenland is de desk van het Operatiecentrum Koninklijke Luchtmacht (OPCEN KLU).

OPCEN Klu is 24 uur per dag bereikbaar: +31 (0) 76 544 7777.

OPCEN/BPZ (Bureau Operationele Personeelszaken)

Voor overige zaken aangaande (individuele) uitzendingen waaronder missevoorbereiding, afwikkeling en thuisfront-zaken kunt u contact opnemen met de medewerkers van het Bureau Operationele Personeelszaken van het Operatiecentrum Commando Luchtmacht (CLSK/PLV C-LSK/DO/OPCEN/SOPS/BPZ; P68771@mindef.nl) of 076-5447720/076-5447750, Postbus 8762, 4820 BB, Breda.

Veldpostregeling

Vanuit Utrecht wordt éénmaal per week post verzonden naar de missiegebieden. De duur vanaf de Militaire Post Organisatie (MPO) naar de persoon in het missiegebied bedraagt maximaal twaalf werkdagen. Alle poststukken waarin zich goederen bevinden, moeten voorzien zijn van een volledig ingevulde douaneverklaring CN22 (te verkrijgen op elk postkantoor).

NAPO-nummers

Elk uitzendgebied en elk detachement heeft een eigen NAPO-nummer. Deze nummers zijn helaas af en toe aan veranderingen onderhevig door verhuizingen, naamsveranderingen, en dergelijke. Op de website van de MPO vindt u het meest actuele overzicht van alle NAPO nummers. Hiervoor gaat u naar www.defensie.nl/onderwerpen/thuisfront/inhoud/praktisch/post.

Adressering

Regel 1: Rang, Naam, Voorletters
Regel 2: Werknemers I.D.
(peoplesoft nummer)
Regel 3: Eenheid
Regel 4: NAPO nummer
Regel 5: 3509 VP Utrecht

Vragen en informatie

Voor vragen en informatie kunt u terecht bij de Militaire Post Organisatie op werkdagen tussen 07.30 uur en 16.00 uur.

Telefoon: 030-2877020

Fax: 030-2877028

E-mail: mpo@mindef.nl

Vluchttijden

Vluchttijden zijn te zien op Teletekst-pagina 765 (Nederland 1, 2 en 3). Hier krijgt u de meest recente tijden en wijzigingen te zien.

Sectie Communicatie CLSK
Postbus 8762, 4820 BB Breda
Telefoon: (076) 544 71 32

Social Media Koninklijke Luchtmacht

Kijk ook eens op de facebookpagina van de Koninklijke Luchtmacht.

Op www.facebook.com/Luchtmacht posten wij regelmatig berichten met foto's en/of filmmateriaal.

U kunt ons ook volgen op Twitter via [@Kon_Luchtmacht](https://twitter.com/Kon_Luchtmacht) en op ons Instagram-account [Koninklijke Luchtmacht](https://www.instagram.com/KoninklijkeLuchtmacht).

Sinds kort hebben wij tevens onze eigen 'Koninklijke Luchtmacht'-pagina op LinkedIn.

Tips en ideeën om dit magazine te verbeteren kunt u e-mailen naar lucoinfo@mindef.nl

Namens de redactie van Uit&Thuisfront